

ΕΛΠΙΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΕΛΠΙΣ η έλδη εις τας 'Αθήνας προηγήθη συναυλία ερπαινων από την 'Επτάλοφον. Αι Βυζαντιναι εφημεριδες συνεχως και ενθουσιωδως εξηραν τους θριαμβους νεας ελληνιδος αοιδου, της δεσποινιδος 'Ελπίδος Καλογεροπούλου.

'Η πατρική της οικογένεια κατάγεται εκ Χαλκιδος. 'Η καλλιτέχνης εγεννήθη τῷ 1886 εις τὸ Πέραν της Κωνσταντινουπόλεως, ένθα είχε μεταναστεύσει ὁ πατήρ της. Τῷ 1897 ἡ οικογένειά της ἀπεκατεστάθη εις 'Αλεξάνδρειαν, ἐκεῖ δὲ ἐφοίτησεν ἡ 'Ελπίς εις τὸ 'Αβερῳφειον Παρθενάγωγεον, ὅθεν ἐξῆλθεν ἀριστοῦχος τῷ 1902 Παιδιόθεν θερμῇ λάτρει της καλλιτεχνίας, ἔδειξεν ἐνωρίς κλίειν μοναδικὴν εις τὸ ἔομα καὶ τὴν ζωγραφικὴν. 'Η ἑλλ. κοινότης 'Αλεξανδρείας ἐκτιμῶσα τὸ ἄλαντον της, τὴν ἀπέστειλεν πρὸ διετίας ὑπότροφον πρὸς τελειοποιήσιν εις Μιλάνον, ένθα ὑπὸ τὴν διδασκαλίαν τῶν καθηγητῶν Βάνζο, Καρκάνο καὶ ἄλλων κατηχητοῦσε τελείως, ἀριστεύσασα κατόπιν ἐν διαγωνισμῷ της 'Ακαδημίας Βεράρας.

'Η συναυλία ἣν ἔδωσεν εις τὸ 'Ὁδεῖον 'Αθηνῶν ἀπέδειξε τί θησαυρὸν φωνῆς ἐγκλείει. Κανείς δὲν ὑπέθετε ὅτι ἡ 'Ελλὰς ἔχει τοιαύτης ἀξίας αοιδόν. 'Η μικρὰ αἰθουσα τοῦ 'Ὁδείου πρὶν ἔως τώρα δὲν ἀπήχησε ἀπὸ τὸσον έντονον, διαγνή, σταθερὰν φωνήν. 'Η δεσποινίς Καλογεροπούλου ἔχει τὸ χάρισμα ὅτι κατέχει ἀβιάστους καὶ τοὺς ὑψηλοτέρους, ὅσον καὶ τοὺς χαμηλοτέρους τόνους. Ψάλλει μὲ πεποίθησιν καὶ εἶνε κυρία της φωνῆς της, δυναμένη νὰ τὴν διενθῇ κατὰ βούλησιν καὶ νὰ τὴν ὑπο-

τάσῃ εις τὰς τεχνικωτέρας διακυνάσεις. Καὶ εἶνε ἡ φωνὴ της φωνὴ πλήρης δυνάμεως ἀλλὰ καὶ χάριτος, εὐστροφος καὶ μεταλλικὴ, ἀρμοζομένη πρὸς τὰ ἐκδηλούμενα αἰσθήματα, ἀποκαλύπτουσα αὐτὴν τὴν ψυχὴν τοῦ συνθέτου, ἐχομένη ὅπως πάντοτε τῶν κανόνων της τέχνης. Δὲν ἔχει τίποτε ἀπὸ τὸ ἐξεζητημένον καὶ ἀμφίβολον καὶ βεβιασμένον τῶν ἐρασιτεχνῶν τοῦ ἄσματος· εἶνε φωνὴ ἥτις ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ θεάτρου θὰ ἀναδειχθῇ ἐπὶ πλέον καὶ θὰ καταστήσῃ τὴν δ. Καλογεροπούλου θεατρικὸν ἀστέρα. Εἰς τὰς συναυλίας ἡ δ. Καλογεροπούλου φαίνεται στενοχωρουμένη ἀπὸ τὸν περιορισμὸν της στάσεως. Αἱ κινήσεις τῶν χειρῶν καὶ οἱ βηματισμοί, οἱ τόσον βοηθοῦντες εις τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἄσματος, λείπουν· δὲν ὑπάρχει ἡ ἐλευθερία ἡ ὑποβοηθοῦσα τὴν εὐρυτέραν της φωνῆς ἐκδήλωσιν.

Εἰς τὸ πρόγραμμά της δὲν ἐλησμόνησεν ὅτι εἶνε 'Ελληνίς. 'Εψάλλε μίαν ἀρχαίαν ἀρία (1650) τοῦ Bassani καὶ τὴν μελωδίαν τοῦ Glück «O del mio dolce ardor» συντεθειμένην ἐπὶ ἀρχαίον ἑλληνικὸν μοτίβον. Εἰς τὸ δεύτερον αὐτὸ ἄσμα ἡ δ. Καλογεροπούλου ἐθριάμβευσεν· ἦτο τὸ ἐκλεκτότερον μέρος τοῦ προγράμματος καὶ τὸ ἐξετέλεσε μεθ' ὑπερόχου ἐντελείας. Καὶ τῆς «Φλόρα Μιράμπιλις» τοῦ Σαμάρα τὸ «Deh! lasciami tornare» ἐτραγοῦθησε θαυμάσια, ὥς καὶ τὴν Adelaïde τοῦ Beethoven μὲ πολλὴν τέχνην καὶ ἔκφρασιν. Τὴν συναυλίαν, ἣν ἐβόηθησεν ὁ τετραχορδιστὴς κ. Καρακέρης διεγερνέυσας πολλὴ εὐμορφα μίαν σονάταν τοῦ Ρουβινσταίν καὶ πεντὰς καλλιτεχνῶν ἐκτελεσάντων μίαν σύνθεσιν τοῦ Schumann, ἐπέστρεψε τοῦ Φάουστ τὸ «Ciera un Re» εις τὸ ὁποῖον νέα χαρίσματα της ἐξόχου φωνῆς ἀπέδειξεν ἡ καλλιτέχνης.

'Η δ. Καλογεροπούλου οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι θὰ καταστῇ ταχύτατα διεθνὴς δόξα τοῦ ἄσματος. Καὶ διὰ τὴν 'Ελλάδα, τὴν πτωχοτάτην εις θησαυροὺς γυναικείας φωνῆς, τὴν μόνον μίαν Φωκὰ ἔχουσαν ἀνεκδοσίατως νὰ ἐπιδείξῃ, ἡ ἐμφάνις της Ε. Καλογεροπούλου πρέπει ἰδιαιτέρως καὶ ἐνθουσιωδῶς νὰ χαιρετηθῇ. Αἱ 'Αθηναὶ αἱ ὁποῖαι παλαίουں διὰ ἑλληνικὸν μελόδραμα καὶ δὲν ἤμποροῦν ν' ἀποκτήσουν, ζηλοτύπως θὰ παρακολοῦθῇσιν τὰς ἐπιτυχίας της ἑλληνίδος αοιδου μὲ τὴν κριτὴν χαρὰν ὅτι διὰ τὴν θὰ ἐνσαρκωθῇ τὸ ὄνειρον της συμπήξεως ἑλλ. μελοδράματος, ἡ διακεκριμένη 'Ελληνίς θὰ σπεύσῃ νὰ προσφέρει τὸ ἄλαντόν της, καταθέτουσα οὕτω τὸ θεμέλιον της ἐθνικῆς μουσικῆς.

'Η δ. Καλογεροπούλου εἶνε καθ' ὅλην τὴν εὐρείαν σημασίαν της λέξεως καλλιτέχνης. Διότι δὲν εἶνε μόνον αοιδός, ἀλλὰ καὶ δόκιμος ζωγράφος καὶ λογιὰ. 'Εκ τῶν ἐργῶν της δημοσιεύομεν τὸ «'Ὀνειρον», μίαν ἀναπαράστασιν τῶν ψυχικῶν της συναισθημάτων, εἶχε δὲ τὴν κηλοσύνην νὰ ὑποσχεθῇ εις τὴν «Πανακοθήκη», ὅτι θὰ τῇ ἀποστείλῃ καλλιτεχνικὰ ἄρθρα ἐκ Παρισίων, ένθα ἐπὶ διετίαν θὰ παραμείνῃ, χάρις εις τὴν γενναιωδερὰν πλοουσίας ἐξ Αἰγύπτου κυρίας.

